

Laululintu 11

H A
E I
I S
J K
A U
S T

Terttu Lajunen

Sisältö

[Valoa näkyvissä](#)

[Sydän sulaa](#)

[Jää luoksemme](#)

[Aamu](#)

[Mitään ei puutu](#)

Saatteeksi

Laululintu 11 sisältää etupäässä viimeaikaista satoa. Kokoamisessa oli tavallista enemmän teknisiä vaikeuksia, jotka johtuivat tietokoneen ja ohjelman vaihtumisesta. Uusi ei aina ole vanhaa parempaa.

Samalla vaihtui myös fontti. Heijastuksia silmäillessä voi nyt verrata kauniimpaa kirjasintyyppiä uuteen, arkisempaan. Uusi vie kuitenkin vähemmän tilaa ja teksti on selkeämpää lukea.

Linnunlaulujen aika kutsuu nyt nuorintakin tulokasta kokeilemaan siipiään.

Jyväskylässä toukokuuisena viikonloppuna 2014

Terttu Lajunen

[terttu.lajunen\(at\)gmail.com](mailto:terttu.lajunen(at)gmail.com)

Valoa näkyvässä

Säv. ja san. Terttu Lajunen

C Dm C G Am Dm E



1. Ei va - lo - a van - gi - ta voi, kun rus - ko sen tai - vaal - le toi. Sen

Dm E Am F G Dm E

5 vä - re - jä tal - teen ei saa, vain tai - vas ne voi hei - jas - ta. On

9 va - lol - la voi - man - sa ih - meel - li - nen, saa ih - mi - nen tun - te - a sen. On

13 ih - mi - nen tun - te #a sen. Päi - vä kun pai - nuu vuor - ten ja met - si - en

E E7 Am

18 taa, au - rin - gon keh - rää ku - kaan ei hal - tuun - sa saa.

A Dm Bb Gm Bb

23 Täh - det kun syt - tyy, yö tul - lut on, va - lol - la

Gm A Dm D Em

28 voi - ma sil - loin - kin sam - mu - ma - ton. 2. Ei var - jo - aan van - gi - ta

A D Bm Em F# Em F#

32 voi, sen vie - rel - leen jo - kai - nen loi. Sen juok - su - a kiin - ni ei

B_m G A F_♯ G E_m
 36 saa, vain lie-pei-tä sen ta-voit-taa. Ei va-lo-a var-joi-hin
 F_♯ B_m F_♯ B_m B_m
 40 pii-lot-taa voi, sen kirk-kaam-min vain e-siin toi. Päi-vä kun
 G F_♯
 44 pai-nuu vuor-ten ja met-si-en taa, au-rin-gon keh-rää
 B_m E_m C
 49 ku-kaan ei hal-tuun-sa saa. Täh-det kun syt-tyy, yö tul-lut
 A_m C A_m B E_m
 54 on, va-lol la voi-ma sil-loin-kin sam-mu-ma-ton.

Ti 15.4.2014 klo 11, nro 2212

Lunta!

Am F Dm E Am

1 Järjestys on muuttumaton, kai kella kun vuoronsa on. Tal vel la myös

Cello

6 F Dm E7 Am Fine G Dm C E

ai kan sa on kier rok sel la au rin gon. Pil vi käy y lit se maan,

Vc.

11 Dm Am E Am F Dm E

sa det ta tuokuormas saan. Hiu ta leetkun paik kan sa saa, koh ta onvalkoinen

Vc.

16 Am Am E Am F G C

maa.

Vc.

21 Dm E F Dm E Am, Am

Vc.

26 E F Am G C

Vc.

33 Dm E Am Dm E

Vc.

40 Am G C Dm E D.C. al Fine

Vc.

1

Järjestys on muuttumaton, kaikella kun vuoronsa on.

Talvella myös aikansa on kierroksella auringon.

Pilvi käy ylitse maan, sadetta tuo kuormassaan.

Hiutaleet kun paikkansa saa, kohta on valkoinen maa.

2

Järjestys on muuttumaton, kaikellahan aikansa on.

Talvi jo luo nietoksiaan, hangella peittelee maan.

Siemenet piilossa on - keväällä luo kasvuston.

Vuoden kun maa pyörinyt on, kiersi se jo auringon.

To 21.11.2013 klo 7, nro 2154

Talven alla maailmalla

Säv. ja san. Terttu Lajunen

8

15

22

29

36

43

50

57

G^m C^m F B^b

E^b F B^b G^m C^m D

G^m G^m D G^m D G^m

C^m E^b Tal vel la myös han gen al la syk kii e lä mää. Taj vaan kat to

C^m D G^m kor ke al la, vaik kei si tä nää, vaik ka pii loon jää. O ra val la sam mal huo ne,

G^m B^bm E^bm A^b va rik sel la puu. Ta li tin tin tiu ku tus vain il maan kan tau tuu.

D^b F G^b A^b D^b B^bm E^bm

F B^bm F G^b A^b D^b B^bm

E^bm F B^bm A^b

64 D^b $B^b m$ $E^b m$ F $B^b m$ $E^b m$

71 F $B^b m$ D^b $E^b m$ F $B^b m$ $F m$

78 C $F m$ $B^b m$ E^b A^b

85 $F m$ $B^b m$ C $F m$ $B^b m$ C

92 $F m$ E^b A^b $B^b m$ C $F m$ $B^b m$

99 C $F m$ $F m$ C $F m$ $B^b m$ C $F m$

Kodissansa korke al la hy vä ol la o ra val la. Aamun aikaan

106 $B^b m$ $E^b m$ A^b $B^b m$ $F m B^b m$ C $F m$

sieltä tarkkaa maa ta a va raa, il lan tullen tähti taivaan al la nukah taa.

113 F $D m$ $G m$ C $D m$ B^b A B^b C $D m$

120 A F C $D m$ A B^b F C

128 F F C $D m$ A B^b F $C 7$ F

Talvella myös hangen alla sykkii elämää.
Taivaan katto korkealla, vaikkei sitä nää,
vaikka piiloon jää.
Oravalla sammalhuone, variksella puu.
Talitintin tiukutus vain ilmaan kantautuu.

Kodissansa korkealla hyvä olla oravalla.
Aamun aikaan sieltä tarkkaa maata avaraa,
illan tullen tähtitaivaan alla nukahtaa.

Ti4.2.2014 klo 7, nro 2187

Revontulet

Cello

6 Vc.

12 Vc.

16 Vc.

20 Vc.

24 Vc.

1. Al-vi-yös-sä tai - vas he - li - see, va - lo - me - ri leis - kuu, sä - tei - lee. Voit - ta - pak - ka - sen heh - ku loi - mu - ten re - von - tu - li - en. Al - haal - la on vain pi - me - ää, tun - tu - ris - sa nie - tos ja jää. Kau - as en - nä - tää vä - rit le - vit - tää, il - maan hä - vi - ää.

Talviyönä taivas helisee, valomeri leiskuu,
säteilee.
Voittaa pakkasen hehku loimuten revontulien.
Alhaalla on vain pimeää, tunturissa nietos ja jää.-
Kauas ennättää värät levittää - ilmaan häviää.

Ke 11.1.2012 klo 12, nro 1965

Kirjasta "Maja" s. 27

Lumikello

Säv. ja san. Terttu Lajunen

1. Metsä on hil-jai-nen, po-lun pääl-lä lun - ta. Kät-kös-sä
kuu-si-en tal-ven val-ta - kun - ta. Tuu-len-poi-ka tui-ver-taa, hui-ta-lei-ta
heit - tää. Jäi-set ku-kat muo-don saa lam-mi-koi-ta peit - tää. —

1
Metsä on hiljainen, polun päällä lunta.
Kätkössä kuusien talven valtakunta.
Tuulenpoika tuivertaa,